

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica lăsatului de brânză.

Pocăința din Postul Mare.

I.

Vremea din Postul mare — e rânduită, ca vreme de pocăință, noi trebuie să fim pătrunși de trebuința, nevoia — ce o avem să facem pocăință. Suntem fii de păcătoși, suntem păcătoși și noi — și fiecare își știe păcatele ce le-a făcut încă din fragedă vrâstă. De-am fi cât de sfinți — trebuie să ne pocăim, pentru că Dumnezeu N. Is. Hr. a zis că *de nu ne vom pocăi — vom pieri, ne vom osândi*. De-am fi cei mai mari sfinți — nu putem să nu ne pocăim — căci toți Sfinții au fost oameni de pocăință. — Și dacă trebuie să ne pocăim peste întreg anul — cu atât mai vârtos trebuie să ne pocăim în Postul Mare — vreme — așezată de Dzeu prin sf. Biserică în chip deosebit pentru pocăință — ca să se zică la toți: *Pocăiți-vă... că s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu*. Acesta e timpul bine primit... Sufletele bune pricep... și câți sunt între creștinii de rând și săraci — cari petrec Postul mare în ajunuri aspre... fără de a vrea să știe de slobozenii de post... Și noi cari am făcut atâtea păcate... cari avem trebuință atât de mare de darul și milostenia lui Dzeu, cum ne gătim de pocăință? — cum o iubim?

II.

În ce stă pocăința din Postul mare? Materialiceste — stă în păzirea ajunurilor și a înfrânelor, posturilor — ce le poruncește Biserică, — cari se pot face potrivit vrăstei și sănătății fiecăruia. — Biserică e

Maică dreaptă înțeleaptă și miloasă, ca Mamă are drept să poruncească dela noi — fiii săi — acelea ajunuri și înfrânări — ce le poruncește. — Legea asta a sa e veche, se trage tocmai dela D. N. Is. Hr. care a ajunat 40 zile — în pustie... dela Apostoli — și dela cei d'întâi creștini — cari au vrut să cinstească pentru totdeauna odată pe an 40 de zile ale Diui Hr. din pustie... Lumea de azi pe cât e de gata la petreceri — pe atâta se ferește de pocăință. Plăceri, veselii, ceterida, pocăință nu... păcate da pocăință nu, și pentru atâția creștini — sfântul Post e mai mult prilej de a adauge păcate nouă la păcate vechi — decât vreme de a face destul — de a ispăși păcatele din viața trecută... Să vă ferească Dzeu de a fi vrăjmașii Crucii lui Hristos, pentru că cel ce urește pocăința — sfârșeste rău — a căror sfârșit e perirea... Și cel ce n'ascultă de Biserică — nu mai e fiul ei: *Cel ce n'ascultă de Biserică, să-ți fie fie ca un păgân și vameș*...

III.

Dar ca să impacăm pe Dzeu și să-i placă — nu e de ajuns păzirea materială a legilor Postului mare — ci trebuie să urmărim și să deprindem spiritul. În locul întâi trebuie să încetăm de a păcătui: *Părăsește păcatele*. — Vremea Postului mare — nu e vreme de păcătuit, ci de ispășit păcatele. — Biserică ne zice la începutul Postului mare: *Să ne îndreptăm, înspre mai bine, să ne facem mai buni*. În locul al doilea — ca să petrecem creștinește vremea Postului mare — trebuie să slărnim în inimă noastră o adevărată părere de rău de păcatele noastre. Nu singură înfrânarea trupului — impacă pe Dzeu, ba asta n'ajunge nimica, nu e de folos — dacă nu adaugem o inimă înfrântă

și smerită... Vedeți pe D. N. Is. Hr. — care se pocăește pentru noi — în pustie — și ni se vor părea foarte mici și ușoare înfrânările — ce le poruncește Biserica, — și le vei face cu voie — cu plăcere, cu îndestulare, și vei dobândi vrednici pentru Raiul cel ceresc.

Datorințele mamelor față de prunci.

(Urmare)

Oh câte mijloace mai are Dumnezeu — ca să ajutoreze o familie în care stăpânește frica lui Dumnezeu și în care se împlinește voința sa! Era un ziler, un muncitor, care nu avea altceva decât venitul din lucrul său de zi și avea o grămadă de copii. El și muierea sa erau creștini buni. Acest ziler făcea parte din Tovărășii evlavioase ce erau în oraș, între cari era închinăciunea de noapte ce se aducea Domnului Nostru Isus Hr. în preasfânta Taină a Cuminecături. — Muierea sa trebuia să moștenească ceva bani și avere dela un unchieș al ei — care murise fără copii. Un frate al ei însă a purtat proces împotriva ei și a eșit invingător, a miruit pe soră-sa, care avea o familie număroasă. Știți voi cum a răsplătit Dumnezeu acestei bune și evlavioase familii, și cum a ajutat o? Ascultați numai:

— Cel mai mare dintre copii — avea un câne micuț care-i era tare drag, însă de cânele acela nu era nici o lipsă în familie, căci decum să aibă ce da de mâncarea la câne, abia aveau ei ce să mănânce. — De aceea bărbatul adeseori zicea cătră muierea sa să se scape de cânele acela, să-l dea cuivă. O sfătui să-l dea la un preot-capelan, pe care însă nu-l află acasă. — Muierea aceasta se înturnă dealungul orașului cu cânele ei, care era frumos, mândru, și atrăgea privirea tuturor. Se întâlnește cu o servitoare, care o întrebă: Unde duci cânele acesta? O'h cât e de frumos! Stăpâna mea tare ar dori să aibă un câne, acesta i-ar plăcea foarte mult — dacă l'ar vedea. Vrei să-l vinzi? Muierea i-a răspuns: da, vrea să-l vândă și i-a spus unde șede. În ziua următoare servitoare s'a dus după câne — și i l'a plătit cu 10 franci. Dar iată că nu preste

mult aceasta doamnă, care cumpărase cânele dela familia aceea săracă — a trebuit să-și facă testamentul: ea era tare bătrână, și a lăsat cânele la acest muncitor în caz de moarte din partea sa — cu venit de 300 de franci la an — pentru susținerea cânelui. — La câteva săptămâni muri bătrâna doamnă, și micul câne se întoarce în aceasta familie cinstită și creștinească, scoțându-o din năcaz și greutate — și îmbogățindu-o. Oh purtare de grijă a lui Dumnezeu, cât ești de minunată!

(Va urma)

Cuv. Martiră Eudochia — 1 Martie. — Minunate sunt cărările Domnului, razele darului lui deșteaptă pocăință în cei păcătoși adeseori pe neașteptate, și cel ce ascultă vocea care l'chiamă la penitență și lasă calea cea păcătoasă, este fericit.

O pildă de întoarcere minunată este vieța Sf. Eudochia. Cei păcătoși să nisuiască a face penitență adevărată ca și dânsa. Eudochia fu născută în timpul împăratului Traian (98—117 d. Hr.) Era o fată foarte frumoasă, deșteaptă și avută, însă a dus o vieță păcătoasă, și ca să poată face aceasta, a lăsat casa părintească și s'a dus la Heliopole în cetatea cea mai mare a Ciliciei, unde a ținut o casă mare cu servitori și a petrecut în desfrânări, încât cei cu inimă curată s'au scandalizat de vieța ei.

Dar a sosit pentru dânsa și ora mântuirii. Anume călătorind prin Heliopole un calugăr cu nume german, s'a așezat în casa vecină a Eudochiei. Calugărul sculându-se noaptea, a cetit cu vers înalt S. Scriptura și descrierea chinurilor celor din iad și fericirile celor din Raiu. Casa era despărțită de locuința Eudochiei numai cu un perete subțire și Eudochia a ascultat cele ce le cetea calugărul și făcându-se ziuă l'a chemat la sine pre calugăr și l'a întrebat despre acele ce a cetit. Calugărul n'a cunoscut pre Eudochia, nici a știut de vieța ei șandaloasă, i-a spus deci că a cetit S. Scriptură și despre vieța celor din raiu și celor din iad. Rogându-l Eudochia să-i grească de iad, calugărul i-a grăit cu atâta groază, încât Eudochia auzind torturile celor din iad, a căzut la picioarele calugărului suspinând: „Eu sum blăstămată și perită pre veci“. Calugărul i-a răspuns: dacă vei ținea peni-

tență adevărată, vei crede și le vei boteza, vei dobândi iertarea păcatelor. Cheamă deci la tine un preot creștin ca să te învețe cele de lipsă.

Preotul a sosit, dar cunoscând pre Eudochia, s'a îngrozit, însă dânsa a căzut la picioarele lui și l'a rugat să o învețe spunându-i cât de mare păcătoasă a fost dânsa.

Preotul văzând intoarcerea cea minunată a Eudochiei, a învățat-o și i-a arătat calea mântuirii. I-a spus să se lese de păcate să dimită pre servitoarele sale, să se îmbrace în vestminte simple să postească, și să se roage continuu, Eudochia a ascultat de călugăr a limis pre servitoarele sale îndemnându-le să se pocăiească și dânsule, și s'a rogat zi și noaptea.

A opta zi mergând la dânsa călugărul abia a recunoscut-o. Eudochia adevărată în acele zile s'a cuprins numai cu Dumnezeu și a plâns continuu pentru păcatele sale, zicând călugărului: să dăm mulțumită lui Dumnezeu, care s'a îndurat de mine, fiindcă cea mai nevrednică din lume. În șase zile n'am știut — zisă Cuvioasa — să fac alt ceva, decât să plâng, iar când în ziua a șaptea pătrunsă de durerea și de părere de rău am căzut la pământ și m'am rugat, odată m'a cuprins o lumină mare și lângă mine a stătut un înger, care m'a ridicat și m'a dus până în cer și mi-a arătat îngerii, cari s'au bucurat că m'am întors și m'a numit fericită. Privind la această vedenie minunată, am văzut lângă mine un monstru urât, care se viaieță că s'a luat dela dânsul un suflet, dar vers din cer l'a alungat cu cuvintele: „Lui Dumnezeu i-a plăcut a primi pre păcătoasa cea pocăită.” Acel vers m'a mângăiat și m'a asigurat despre grația lui Dumnezeu, Acum părinte spune-mi ce să fac ca să pot fi servitoare vrednică a lui Dumnezeu?

Preotul a dus-o pre Eudochia înaintea Episcopului, l'a rugat să-o boteze. Și Eudochia fiind penitență publică fu botezată.

Însă bunul Dumnezeu a voit să pună la probă și statornicia Eudochiei. Servi credincioși a lui Dumnezeu prin necazuri și prin învingerea ispitelor au ajuns la vieaja cea de veci.

Anume un tinăr și-a propus că pre Eudochia iarăși o va readuce la vieaja ei

păcătoasă auzind aceasta Eudochie s'a retras și s'a rugat lui Dumnezeu să ierte păcatele acelui tinăr. Și iată tinărul s'a reinviat și a dat mulțumită lui Dumnezeu și s'a făcut și el creștin bun și adevărat.

Aurelian locuitorul împăratului auzind încreștinarea Eudochiei și cumcă are bani mulți, a trimis servitorul său cu ostași ca să răpească banii Eudochiei, dar bunul Dumnezeu a mântuit o și de acest pericol, căci fiere sălbatice au spintecat ostașii și numai trei inși au scăpat ducând vestea domnului lor. Infuriindu-se Aurelian a trimis cu ostași pe însuș fiul său, dar acela voind a sui pe cal, celul la improșcat încât a rămas mort. Văzând aceasta Aurelian a vroit să meargă însuși în persoană, să se răzbune, dar un bărbat de frunte l'a sfătuit, că mai bine să ceară ajutorul Eudochiei pentru fiul lui.

Deci Aurelian a scris o epistoală către Eudochia cerând de la dânsa iertare, și rugându-o să ceară grația lui Dumnezeu ca să învie fiul său. Eudochia iertând persecutorului ei, l'a rugat pre bunul Dumnezeu să se indure spre fiul lui Aurelian și pre epistoala scrisă lui Aurelian a pus semnul santei cruci intrăit și a scris cumcă aceea scrisoare să-o pună pre pieptul tinărului și iată tinărul a inviat îndată. Văzând Aurelian minunea aceasta s'a încreștinat și el cu toată casa sa.

Astfel rămânând Eudochia statornică în credință și în rugăciuni s'a mântuit de necazuri și de ispite și în urmă a dobândit și coroana de martir, căci urmașul lui Aurelian prinzându-o a ucis-o tăiându-i capul în 1 Martie al anului 114 după Hristos.

Exemplul S. Eudochiei să ne îmbărbăteze a lăsa calea păcatelor și a ne întoarce pre calea, care singură conduce la cer.

Iubileul papal cu ocaziunea aniversării a 6-a dela încoronarea Preafericitului Părinte Papa Piu al XI-lea s'a ținut la 12 Februarie crt, în toate bisericile de pe teritoriul eparhiei Gherlei. Tot în aceasta zi s'a prăznuit acest jubileu și în celelalte dieceze gr. catolice precum și în bisericile de ritul latin. Aceasta zi memorabilă de altcum a dat un fericit prilej de sinceră alipire către Sf. Scaun a tuturor credincioșilor de pe întreg rotogul pământese.

Regimul cultelor. Știut este, că s'a pregătit un proiect de lege, a cărei rânduiele nu numai că nu vrea să cruțe Biserica noastră națională greco-catolică, ci cu deadinsul ia măsuri pentru apăsarea și păgubirea ei.

Din aceasta cauză Arhiepiscopii noștri au dat împreună o cerculară către preoți și credincioși, ca făcând rugăciune, procesiuni și alte acte de evlavie să ceară dela Părințele ceresc depărtarea acestei primejdii ce ne amenință Biserica, carea a dat atâta bărbați luminați și mucenici neamului românesc.

Noi credem, că rugăciunile noastre vor fi ascultate și cei mari ai Patriei își vor reveni sau pentru a schimba proiectul de lege în spre binele și a Bisericii noastre sau nici că îl vor pune corpurilor legiuitoare spre votare.

De altcum înșiși credincioșii mireni din sate și orașe au început a se mișca fiind adunări de proteste, în care au cerut Guvernului schimbarea proiectului. Așa de exemplu în orașul Gherla în 19 Febr. crt. s'a ținut o mare adunare, în care s'a cerut dela Înalta Regentă că să nu întărească aceasta lege nici atunci când aceea s'ar vota de către parlament. Asemenea s'a trimis câte o telegramă Prezidenției ministeriale și ministerului de culte.

Din Biblioteca „Presa Bună” Iași. AU APĂRUT: No. 28. „Incendiul” o foarte mișcătoare istorioară de Cristofor V. Schmid. No. 29. „Lupul în biserică” de acelaș autor. No. 30. „Canarul” în care se povestește istoria unei familii risipite de revoluția franceză și adunate iar împreună, datorită unui canar, de acelaș autor. No. 31—32. „Privighetoarea” istorioară morală de acelaș autor. Prețul fiecărui număr este de 4 lei. Intreaga colecție

din Biblioteca „Presa Bună” (No. 1—32) se poate avea pentru suma de 130 lei. Rugăm a da concursul prin recomandarea acestei biblioteci în școli și familii.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Cărți de rugăciuni.

1. **Inchinăciunile Creștinului.** Sighet. 4 Lei.
 2. **Credința Soldatului român.** Dr. Iuliu Florian Blaj. 15 Lei.
 3. **Cânterețul.** Carte de rugăciuni, cu răspunsurile, dela Sf. Liturgie cu troparele întocmit pentru tinerime. Blaj 15 Lei.
 4. **Domnului să ne rugăm.** Dr. Nicolae Brnzeu Blaj. 20 Lei.
 5. **Mângăieria Sufletului.** Ioan Genț. Oradea 20 Lei și 28 Lei.
 6. **Cărarea Fericirii.** Gheorghe Mânzat. Cluj. 135 Lei.
 7. **Mângăierea Creștinului** † Ioan Genț. 80, 140, 180, 250 Lei.
 8. **Noul Testament.** Dr. Ioan Bălan Oradea. 60 Lei.
- Se pot comanda la „Librăria Asociațiunii” în Sighet (Piața Unirii No. 25).

Calendar săptămânal.

26 Februarie — 3 Martie 1928.

26. **Dumineca lăsatului de brânză.** (Ev. Mat. 6, 14) P. Porfirie † 421 d. Hr.
 27. Luni. P. Procopie † 741 d. Hr.
 28. Marți. P. Vasilie.
 29. Miercuri. Casian (440 d. Hr.)
 1. Joi. M. Eudochia † 114 d. Hr.
 2. Vineri. M. Teodot † 324 d. Hr.
 3. Sâmbătă. M. Eutropie † 308. d. Hr.